

Gyula, 1902. április 4. – Gyula, 1984. június 9.

Gazdagparaszti családban született. Csak két gimnáziumot végezhetett, mert az első világháború miatt kivették az iskolából, és a családi gazdaságban kellett segítenie. Apja halála után, 1925-től önállóan gazdálkodott 14, 5 kat. hold földjén. Ezüstkalászos gazdátanfolyamot végzett. 1932-ben belépett a Független Kisgazdapártba. 1944. november 15-én, Gyula felszabadítása után újjáalakult a párt helyi szervezete, amelynek ő lett az alelnöke. 1945 augusztusától a gyulai szervezet elnöke, 1947 nyarától a Békés megyei szervezet ügyvezető alelnöke, 1945-től az országos nagyválasztmány tagja. Közben tagja volt a Gyulai Nemzeti Bizottságnak és a városi képviselőtestületnek, valamint a termelési bizottságnak. A református egyház presbitere. A gyulai tejszövetkezet ügyvezető elnöke, a lótenyésztési egyesület vezetője. 1946 és 1949 között felelős kiadóként jegyezte a Gyulai Kis Újságot. Az 1947. augusztus 31-i országgyűlési választásokon, ahogy két évvel korábban is, pótképviselő lett az FKGP Békés vármegyei listáján. 1948. november 16-án behívták az Országgyűlésbe. 1949 februárjában beválasztották a Magyar Függetlenségi Népfront ideiglenes Békés megyei vezetőségébe, de a májusi népfrontos választásokon ennek ellenére nem indult. Képviselőisége után 14, 5 kat. hold földjén gazdálkodott tovább. 1952-ben a helyi termelőszövetkezet vezetői betagosították földjeit, a cserébe kapott rosszabb minőségű földet, mivel a kötelező beszolgáltatást képtelen volt teljesíteni, felajánlotta az államnak. A Gyulai Állami Gazdaságban helyezkedett el, 1956-ig itt dolgozott. 1956 októbere után letartóztatták, három hónapig vizsgálati fogságban volt, de szabadon bocsátották. 1957. október 26-ától 1958. április 18-ig rendőri felügyelet alatt állt: 1959-ben belépett a termelőszövetkezetbe, ahol vagyonőrként dolgozott. 1969-ben ment nyugdíjba.